

CANARISCHE EILANDEN
**Dansen op
de vulkaan**

DANSEN, DANSEN,
DANSEN. DANSEN OP DE
VULKAAN. DIT LIEDJE
VAN DE DIJK GONST
VOORTDUREND DOOR
MIJN HOOFD ALS IK
PROBEER DANSEND À LA
CONTADOR SPANJE'S
HOOGSTE BERG EL TEIDE
(3718 METER) TE
BEDWINGEN. EÉN VAN
DE VELE VULKANEN
WAAROP, WAAROVER
EN WAAR TUSSENDOR
IK IN VEERTIEN DAGEN
OP VIER CANARISCHE
EILANDEN FIETS.

TEKST: NICO DE BOER / FOTO'S: NICO
DE BOER, HENNY WEEL

El Teide, op Tenerife, moet je fietsend hebben beklommen. Maar dan wel op een heldere dag, zodat je hem kunt zien. Want vaak genoeg ligt hij verscholen in een dik pak wolken. Op zaterdag is het zonnig, dus ga ik er vol verwachting tegenaan. Vanuit het beeldschone La Orotava gaat het met wat slingers steil omhoog. Ik betwijfel of ik met mijn Ultegra compact (34x27) genoeg heb om deze puist op te komen. De weg is 43,67 kilometer lang met als hoogst befietsbare punt 2360 meter; hij is 5,2 procent gemiddeld, met stukken van 12 procent. Al snel zit ik in een lekker ritme, alhoewel 'dansen' op mijn leeftijd een zware overschatting is, ondanks dat liedje in mijn hoofd. De eerste kilometers gaat het nog, maar daarna is het één grote stroom touringcars, auto's en motoren die zich omhoog wurmt en mij angstig dicht passeert. In mijn onschuld dacht ik dat het weekend ideaal zou zijn, omdat er dan waarschijnlijk veel lokale wielrenners omhoog zullen fietsen, maar dat blijkt een faliekante misvatting. Slechts één renner passeert me. Als een groep tegemoetkomende motorrijders veel te hard naar beneden

Het bijzondere front van de kerk van Págara.

zoekt, de bocht te ruim neemt en mij bijna raakt, staat mijn besluit vast. Ik stop. Even later stap ik bij Henny in de auto, rijden we naar boven en doen wat alle toeristen doen. Met de gondel naar de top in de sneeuw. Nog even heb ik de ijdele hoop El Teide tenminste af te kunnen dalen. Maar als ik dat van plan ben, gaan ook alle touringcars en automobilisten terug naar beneden. Een illusie armer.

Gran Canaria

Met hoofdredacteur Rodrick heb ik afgesproken om een reisverhaal te maken over Gran Canaria, Tenerife, Lanzarote en Fuerteventura. Een heerlijke combinatie van autorijden, fietsen, kijken, fotograferen en noteren. Henny en ik trekken er veertien dagen voor uit. We vliegen op zondagmorgen van Schiphol naar Gran Canaria (Las Palmas). Daar staat de vooraf gereserveerde huurauto al klaar en het autorijde naar het centrum van Las Palmas is een peulenschil.

Bij het opvallende, blauw betegelde, modernistische cafeetje San Telmo op het plein in het gelijknamige park, hebben we afgesproken met Odavia Bueno, een Canarische gids die 13 jaar in Nederland heeft gewoond. Zij laat ons het oude Las Palmas zien, we lunchen samen en ik krijg documentatie over het eiland, waaronder ook fietsroutes. Dan vertrekken we naar ons landelijke Hotel Rural Las Calas in de bergen bij San Mateo. Enerzijds om ver verwijderd te blijven van de drukte en het massatoerisme, anderzijds om dichterbij het hoogste punt van Gran Canaria te zitten, zodat ik daar korter naartoe kan fietsen. De volgende morgen halen we de gereserveerde huurfiets op bij Happy Bike in Playa des Inglés. Er staat een carbon Specialized op me te wachten. Ik fiets het circuit Maspalomas (GC-504) - Ayagaures (GC-503) - Maspalomas (GC-503), naar het stuwmeer Embalse de Gambuesa. Dit is een ritje van slechts 26,3 kilometer, maar met de Cima Pedro de González van 12 procent van 485 meter vanaf zeeniveau lijkt me dat genoeg. Ik kom tenslotte net uit de winter! Met het vertrekstukje vanuit Playa de Inglés en retour naar San August-

tin (over de GC-500) kom ik toch aan 50 kilometer. Er zijn nog zeven van dit soort routes (in keurige handzame boekjes en variërend van 40-100 kilometer) te verkrijgen bij het Patronato de Turismo de Gran Canaria. De volgende dag staat er een klim gepland naar de hoogste top van Gran Canaria, de Pico de las Nieves vlakbij ons verblijf in San Mateo. De klim start op 1070 meter en de top ligt op 1930 meter, is 14,5 kilometer lang met een gemiddeld stijgingspercentage van 5,9 procent. Het is heel koud in de bergen als ik vertrek en erg druilerig weer, bovendien ligt de top in de dichte mist. Op het afslagkruispunt naar de top besluiten we onze weg rechtdoor te vervolgen over de GC-15 naar het uitzichtpunt Cruz de Tejeda. Daar trekt het wolkendek open, maar de wind is meteen zó krachtig dat we uit ons hemd waaien. Wel zien we nu de Roque Nublo, de karakteristieke rots die als een standbeeld hoog boven de bergen uittoort en het symbool van het eiland is. Ik daal af naar Tejeda, zie Henny op een terras aan de koffie en warm me ook even op in de doorbrekende zon. Om even later mijn weg te vervolgen naar Arternara (GC-210, het hoogste dorp van Gran Canaria op 1270 meter). Het tellertje op mijn huurfiets werkt niet meer door de kou. Wellicht heb ik slechts 40 kilometer afgelegd, maar wel lood- en loodzware kilometers. Wat een klim!

Tenerife

De volgende dag vliegen we in dertig minuten naar Tenerife. Op vliegveld Norte halen we onze huurauto op en rijden naar Icod del Alta (niet te verwarren met Icod de los Vinos dat overal op de bordjes staat), een miniplaatsje in het noordwesten in de bergen boven het stadje Los Realejos. Na enig zoeken komen we aan in Casa Rural Casa Blanca, ons landelijke verblijf voor drie nachten. Bij de receptie zie ik een Wilier GTR staan en even later komen er twee stralende mensen op me af, Beatriz en Eduardo Acevedo van het jonge fietsbedrijf Canarias Cycling. Zij hebben de fiets gebracht en glimmen van trots net zo als hun splinternieuwe huurfiets. Ik krijg eilandtips, twee routes voor de komende

Puerto de Mogán, fraai maar erg toeristisch.

**Lanzarote is een fietseiland.
Overal zien we groepjes fietsers**

Fietsen in een maanlandschap.

dagen en de weersverwachting voor de komende dagen. Over de desillusie El Teide schreef ik al. De andere route is een rondje van slechts 48,5 kilometer, maar 'slechts' krijgt een heel ander gezicht als je de karakteristieke van de route bekijkt: laagste punt 1,5 meter, hoogste punt 1117 meter, hoogtemeters (omhoog) 1614 meter, hoogtemeters (omlaag) 1569 meter, dus absoluut een pittige rit. De eerste 10 kilometer vanuit Garachico naar Buenavista del Norte zijn goed te doen, maar de volgende 10 gaan van pakweg 200 naar 800 meter, gevolgd door 5 kilometer afwisselend klimmen, dalen en klimmen naar Santiago del Teide, waar Henny op me wacht met de auto. We gaan nu eerst een strandje bezoeken (Playa de San Juan, met uitzicht op La Gomera) en wat eten om in de namiddag het resterende deel van de route te fietsen. Ik moet dan nog 5 kilometer 'dansen' naar de oude vulkaantop (Puerto de Erjos op 1117 meter) en 13 kilometer afdalen naar Garachico. Heerlijk, met het zonnetje in mijn nek! Met bezoeken aan het antieke, pittoreske en steil op de berg gebouwde Icod de los Vinos en het prachtige La Orotava, waar iedere

straat een monument is, sluiten we ons bezoek aan Tenerife af. Vervolgens vliegen we in 50 minuten van Tenerife naar Lanzarote.

Lanzarote

De typering van Lanzarote is zwart-wit. Ofwel, witte dorpjes tussen het zwarte lava, waarbij kunstenaar César Manrique beeldbepalend is geweest om het oorspronkelijke karakter van het eiland te behouden. Zo heeft hij bewerkstelligd dat alleen de traditionele kleuren groen, blauw en bruin gebruikt mogen worden voor deuren en kozijnen, er alleen laagbouw is toegestaan en de huizen wit geschilderd dienen te zijn. Ook grote reclame-uitingen zijn verboden, dat alles om het massatoerisme (beton en neon) tegen te gaan. Opvallend zijn de zeven kunstzinnig draaiende windobjecten ('Jugentes del Viento') op de diverse rotondes. En bijzonder is ook zijn fraaie voor-malige woonhuis in een lavatuin als binnen- en buitenmuseum met kunst en kitsch. Er zijn mensen die het eiland teveel een kunspark vinden, maar ik vind het prachtig. Zelfs de enige uitzondering, het 17 verdiepingen tellende Arrecife Grand

Hotel, dat 's avonds een lichtbaken is. Het hotel werkt samen met Papagayobike, die voor mij een Pinarello hebben klaarstaan.

We zijn een dag te gast in Club La Santa aan de westkust. Een luxe sporttrainingscentrum annex vakantieverblijf, dat dit jaar volledig is vernieuwd en waar onder anderen tal van (nationale) ploegen en individuele (top)sporters regelmatig verblijven. Zo verbleef onlangs de schaatselectie van TVM er. Er zijn ook veel triatleten, want de bekende Ironman Lanzarote wordt al meer dan 25 jaar van hieruit georganiseerd. Ik fiets mee met een selectie en we zullen een rondje maken van 80 kilometer, maar ik word ingedeeld bij te snelle mannen en mijn avontuur en *groupe* is snel voorbij. We passeren een stel triatleten die rustiger rijden (omdat ze straks ook nog moeten lopen) en dat bevalt me goed en haak daarbij aan. Als zij eerder teruggaan, maak ik nog een extra lus en fiets via Yaiza, langs het nationale park Timanfaya (vuurvulkanen) en Tinajo terug en kom op 85 kilometer. Als fietseiland bevat Lanzarote me direct. Dat merk ik ook als we de volgende dag met de auto

Auteur Nico de Boer op Tenerife.

Veel wegen kennen dit percentage.

La Orotava is schitterend.

REISINFO

Tenerife is met een oppervlakte van 2034 km² het grootste eiland; het heeft ruim 900.000 inwoners en is daarmee het dichtstbevolkte eiland van Spanje. Fuerteventura komt met 1660 km² op plaats twee, maar is met 104.000 inwoners het dunstbevolkt. Gran Canaria meet 1560 km², heeft een ronde vorm met een diameter van ongeveer 50 kilometer. Het inwoneraantal is 850.000. En Lanzarote is 62 kilometer lang en 21 breed, het kleinst met 846 km² en 123.000 inwoners. De eilanden hebben allemaal een vulkanische oorsprong en liggen 100 tot 200 kilometer verwijderd van de kust van Afrika (Sahara) en ongeveer 1300-1400 kilometer vanaf Europa en zijn met 4,5 uur vliegen vanuit ons land te bereiken.

Natuur en klimaat: De Canarische Eilanden hebben een zonnig, subtropisch klimaat. Op Gran Canaria is de temperatuur het hele jaar vrij gelijkmatig (22 graden Celsius) door de vochtige noordoostpassaat (Calisio), en de Canarische stroom, een aftakking van de

Warme Golfstroom. In de bergen in het binnenland is het koeler (scheelt vaak 10 graden). Is er wind uit de Sahara (Calima) dan kunnen de temperaturen oplopen tot wel 40 graden en hangt er een stofwolk boven het eiland. Het kalere zuiden van Gran Canaria ligt in de regenschaduw van de bergen en is daarom droger en warmer dan in het groene noorden. Tenerife heeft 's winters temperaturen rond 19 graden en 's zomers 25 graden en wordt daardoor ook wel het eiland van de eeuwige lente genoemd. Door de invloed van El Teide heeft het eiland in het noorden vaker regen en daardoor een subtropische vegetatie. In het zuiden is het droog en zijn de meeste populaire (veelal zwarte) stranden. De westelijke helft van Tenerife heeft diverse vruchtbare valleien. Lanzarote en Fuerteventura zijn veel lagere eilanden en minder beschermd tegen de wind, het waait er vrijwel altijd (wind werkt verkoelend). Lanzarote is voor een groot deel bedekt met lava en ziet er uit als een maanlandschap omdat er

bijna geen begroeiing is. Fuerteventura heeft een zeer droog klimaat en duinen met overgewaaid zand uit de Sahara. Verder heeft het wat meer bergen dan Lanzarote met cactussen, vetplanten, stug struikgewas en mossen.

Websites:

Verkeersburo's: www.spain.info, www.gran-canaria.com, www.webtenerife.com, www.turismolanzarote.com, www.visitfuerteventura.es

Vervoer: www.transavia.com, www.viajesinsular.es, www.naviaraarmas.com, www.dolarrentacar.es, www.europcar.com, www.cabreramedina.com, www.cicar.com
Verblijf: www.hotelrurallascalas.com, www.hotelruralcasablanca.es, www.aghotelspa.com, www.clublasanta.com, www.playitas.net

Fietshuur: www.happy-biking.com, www.canariacycling.com, www.papagayobike.com, www.clublasanta.com, www.playitas.com.

rondtoeren en een groot aantal bezienswaardigheden bezoeken. Overall zien we fietsgroepen en individuele fietsers. Het eiland is klein, de klimmen zijn er niet zo steil (wat mij liever is), de plaatsjes en gehuchten liggen op korte afstand van elkaar, het asfalt is het beste van alle eilanden en er is minder autoverkeer (zeker op de B-wegen) dan op Gran Canaria of Tenerife.

Fuerteventura

Fuerteventura bereiken we met de ferry van Playa Blanca naar Corralejo. Een huurauto regelen kost wat tijd en het is al schemerig als we op pad gaan naar Las Playitas, dat bij Gran Tarajal aan de oostkust in de knik van het eiland ligt. We nemen de FV1 naar het zuiden en rijden door een fascinerende zandbak, een Sahara-landschap met een goudgele gloed van de ondergaande zon. Even later bieden talloze niet afgebouwde, troosteloze appartementencomplexen een desolate aanblik zo in de schemering. Pas de volgende morgen bij het opstaan zie ik in wat voor fantastisch vakantie sportcomplex we verzeild zijn geraakt. Las Playitas richt zich niet zo op topsporters, maar meer op jonge gezinnen met kinderen. Bij de ontbijtzaal staan 's morgens dan ook tal van Bugaboo's, zie je moeders sporten en vaders oppassen of omgekeerd. Ook veel oma's en opa's zijn meegekomen voor die oppasrol. Eddy (Eduardo), een Amsterdammer die al jaren gids is op de Canarische Eilanden, stapt de volgende dag bij ons in de auto

voor een rondrit. Het eiland is kaal en oogt verlaten (we gaan alleen naar Costa Calma en Morro Jable als toeristencentra), maar als je de schoonheid van die leegte wilt zien, is het fraai. Ik kijk natuurlijk meteen naar de fietswegen, die er aantrekkelijk uitzien. Las Playitas heeft een Giant TCR voor me klaar staan en in overleg met de mechaniker bepaal ik mijn route voor morgen. Van Las Playitas over het fietspad (!) naar de snelweg FV4, na een paar kilometer daarop linksaf via Juan Gopar naar Tuineje en door naar Pájara, Betancuria en Antigua, om vanaf Tuineje nu over de FV20 en FV4 af te dalen terug naar ons verblijf. Een rit van 84 kilometer met een bult van 300 meter boven zeeniveau, gevolgd door een klim tot 400 meter en één tot 600 meter. Maar heb je ooit wel eens 12 procent omhoog gereden met windkracht 7 tegen? Ik wel! Fuerteventura kan je niet voor niks vertalen met 'sterke wind'. Toch geniet ik met volle teugen, alhoewel ik met afdalen niet voluit kan gaan. De zwiepers die ik van de wind krijg, zijn te gevaarlijk. Heerlijk relaxen bij het zwembad bij een temperatuur van 25 graden Celsius heb ik zeker verdiend. Jammer dat ik niet meer fietsdagen heb op Fuerteventura.

Conclusie

Op alle eilanden kan je prima fietsen. Wil je verblijven in toeristische oorden als Maspalomas, San Augustin, Playa del Inglés of Meloneras (naar dat soort plaatsen zijn vaak goedkope aanbiedingen), en wil je

**Ideaal voor fietsers
die hun seizoen
vroeg willen starten!**

ook af en toe fietsen, dan is Gran Canaria een goede optie. Voor Tenerife geldt eigenlijk hetzelfde. Maar het is op deze eilanden erg steil en voortdurend pittig klimmen op Alpen- en Pyreneeën-niveau. Ik verbleef op beide eilanden in de bergen om korter naar de toppen te kunnen fietsen, maar dan kies je automatisch voor een landelijk (en kouder) verblijf. Ik zou dat niet weer doen, maar hou je van rust of wil je bijvoorbeeld ook bergwandelen, dan is dat weer erg leuk. Kies je voor een echte fietsvakantie, dan zijn Lanzarote en Fuerteventura de aangewezen plekken. Vooral als je dan kiest voor de vakantie/sportaccommodaties Club La Santa of Las Playitas. Lanzarote heeft het beste asfalt, is kleinschaliger, niet zo steil en heeft wat minder wind dan Fuerteventura, dat autoluw is en ruiger met echt behoorlijke bergen en stevige klimmen. Ik zou op laatstgenoemde eilanden wel een week willen fietsen met mijn maten, met een lichte voorkeur voor Lanzarote omdat 'dansen op de vulkaan' mij nu eenmaal steeds moeilijker afgaat. De Canarische Eilanden zijn fantastische winter- of voorjaarsbestemmingen voor fietsers die hun seizoen vroeg willen starten!